

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 13. september 2023
(OR. en)

Interinstitutionel sag:
2023/0321(CNS)

12965/23
ADD 3

FISC 191
ECOFIN 870
IA 224

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	13. september 2023
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	SWD(2023) 309 final
Vedr.:	ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE RESUMÉ AF RAPPORTEN OM KONSEKVENSANALYSEN Ledsagedokument til Forslag til Rådets direktiv om Erhverv i Europa: en ramme for indkomstbeskatning (BEFIT) og Forslag til Rådets direktiv om transfer pricing

Hermed følger til delegationerne dokument SWD(2023) 309 final.

Bilag: SWD(2023) 309 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 12.9.2023
SWD(2023) 309 final

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE
RESUMÉ AF RAPPORTEN OM KONSEKVENSANALYSEN

[...]

Ledsagedokument til

[...]

**Forslag til Rådets direktiv
om Erhverv i Europa: en ramme for indkomstbeskatning (BEFIT)
og**

Forslag til Rådets direktiv om transfer pricing

{COM(2023) 532 final} - {SWD(2023) 308 final}

Resumé
Konsekvensanalyserapport, der ledsager forslaget til Rådets direktiv om Erhverv i Europa: en ramme for indkomstbeskatning (BEFIT) og forslaget til Rådets direktiv om transfer pricing
A. Behov for handling
Hvad er problemet, og hvorfor er det et problem på EU-plan?
Mens EU fejrer 30 år med det indre marked, kæmper virksomhederne stadig med forskellige nationale selskabsskattesystemer. Ud over selskabsskattesatser og incitamenter har de enkelte nationale systemer forskellige karakteristika. Virksomheder, der opererer i hele EU, står over for forskellige skatteregler, praksisser, fortolkninger og administrative krav samt samspil mellem de forskellige systemer og en bilateral tilgang til fordeling af beskatningsrettigheder og indtægter mellem medlemsstaterne. Derfor varierer beregningen af det skattepligtige beløb og de midler, der er nødvendige for at opfylde de skattemæssige forpligtelser, fra medlemsstat til medlemsstat. Dette giver anledning til stor kompleksitet og ulige konkurrencevilkår for virksomheder, der opererer i det indre marked. Dette medfører en stor byrde for EU's virksomheder for at overholde skattereglerne og udgør en hindring for udvidelse på tværs af grænserne. Forskellene i den skattemæssige behandling kan fordreje investeringsbeslutninger og føre til skattemæssig usikkerhed og tvister, selv om dette måske ikke er nødvendigt. Disse spørgsmål er særlig vigtige på EU-plan, fordi EU har et stærkt integreret indre marked. Selv om der på mange andre områder er sket betydelige fremskridt i EU-retten for at sikre, at virksomheder kan operere efter fælles standarder i det indre marked, udgør forskellige selskabsskattekrav fortsat en hindring. I en stadig mere digitaliseret og integreret europæisk økonomi, hvor mange virksomheder er aktive på tværs af grænserne, kan det fulde potentiale ved det indre marked ikke udnyttes, uden at disse problemer løses på EU-plan.
Hvilke resultater skal der opnås?
De generelle mål med initiativet er at: i) forenkle skattereglerne for virksomheder i EU, ii) stimulere vækst og investeringer i EU, iii) sikre medlemsstaterne retfærdige og bæredygtige skatteindtægter. For at nå disse generelle mål bør følgende specifikke mål nås: i) reducere efterlevelseseomkostningerne for selskaber i EU ii) tilskynde til grænseoverskridende udvidelse, iii) bidrage til at mindske forvridninger, der påvirker forretningsbeslutninger, og derved sikre lige konkurrencevilkår, iv) mindske risikoen for dobbelt- og overbeskatning samt tvister, og v) øge den skattemæssige sikkerhed og retfærdighed for virksomhederne.
Hvad er merværdien ved at handle på EU-plan (nærhedsprincippet)?
De problemer, som initiativet vil løse, er fælles for alle medlemsstater og kan ikke løses effektivt ved hjælp af forskellige foranstaltninger på nationalt plan. Da problemerne skyldes fragmenteringen og mangfoldigheden af de nationale systemer, kan nationale ukoordinerede foranstaltninger have uønskede konsekvenser ved at tilføje yderligere kompleksitet. Bilaterale tilgange vil også være af begrænset værdi, navnlig for koncerner, der opererer i mere end to medlemsstater. I lyset heraf vil kun et EU-dækkende initiativ med et fælles regelsæt være effektivt. Eftersom problemerne primært er af grænseoverskridende karakter, kan de kun løses ved at indføre regler på EU-plan. Det forventede fald i efterlevelseseomkostningerne og den skattemæssige usikkerhed vil igen fremme investeringer og grænseoverskridende udvidelse i EU. Selskaber, der opererer i forskellige medlemsstater, vil blive i stand til at få mest muligt ud af etableringsfriheden og den frie bevægelighed for kapital uden at blive hindret af unødvendige skattemæssige hindringer. Når initiativet gennemføres i EU-retten, omfatter det således elementer, der tilfører merværdi i overensstemmelse med nærhedsprincippet. En fælles tilgang for alle medlemsstater ville have den største chance for at nå de tilsigtede mål.
B. Løsninger

Hvilke løsninger er der overvejet for at nå målene? Foretrækkes en bestemt løsning frem for andre? Hvis ikke, hvorfor ikke?

Målene kan nås gennem et initiativ bestående af to retsakter, der afhjælper de aktuelle udfordringer i forbindelse med selskabsbeskatning af koncerner i det indre marked. Den første retsakt fastsætter et fælles sæt regler for beregning af skattegrundlaget for store koncerner i EU, mens den anden vil indeholde forslag om en fælles tilgang til transfer pricing for medlemsstaterne. Dette initiativ analyseres i konsekvensanalyserapporten:

Kort sagt: Et nyt sæt forenklede skatteregler, der er nøje tilpasset principperne i søjle 2, til beregning af skattegrundlaget for virksomheder i store koncerner skal erstatte 27 forskellige selskabsskattesystemer for de skattesubjekter, der er omfattet af deres anvendelsesområde. Årsregnskaber vil blive anvendt som udgangspunkt for beregning af koncernens selskabsskattegrundlag i EU, og derefter vil koncernens aggregerede beskatningsgrundlag blive fordelt på tværs af medlemsstaterne.

En fælles tilgang til transfer pricing skal sikre konsekvens i den måde, hvorpå medlemsstaterne behandler transaktioner mellem forbundne foretagender, og dermed mindske overførslen af overskud og øge den skattemæssige sikkerhed og gennemsigtighed.

I rapporten identificeres forskellige politiske løsningsmodeller og specifikt vurderes tre kombinationer af disse løsningsmodeller.

Løsningsmodel 1 – "Den omfattende": Med denne løsningsmodel foreslås regler, der er obligatoriske for alle skattesubjekter, og den indebærer den højeste grad af harmonisering samt øjeblikkelig anvendelse. Denne kombination af løsningsmodeller vil sikre det bredest mulige anvendelsesområde og dermed den mest omfattende forenkling for EU's virksomheder og medlemsstaternes skattemyndigheder, da den vil erstatte de eksisterende nationale regler om koncernbeskatning i EU.

Løsningsmodel 2 – "Light-modellen": Med denne løsningsmodel foreslås regler, der er valgfrie med den mindst mulige grad af harmonisering, og der er planlagt en gradvis anvendelse. Denne kombination af løsningsmodeller vil medføre visse ændringer af status quo, men de vil have et snævrere anvendelsesområde, være mindre omfattende og finde gradvis anvendelse.

Løsningsmodel 3 – "Den kombinerede" – den foretrukne løsning: Denne model består af en samling af elementer med obligatorisk harmonisering og gradvis anvendelse. Den indeholder en hybridtilgang, som omfatter fælles og obligatoriske regler rettet mod store koncerner, der med størst sandsynlighed har grænseoverskridende strukturer, og som kan forventes at drage størst fordel af den forenkling, som systemet medfører. Transfer pricing-reglerne harmoniseres i form af principbaseret lovgivning, og der fastlægges en ramme for den fremtidige koordinering på området mellem medlemsstaterne. Løsningsmodel 3 er mest effektiv, da dens begrænsede obligatoriske anvendelsesområde er afgrænset til kun at omfatte de koncerner, der hovedsagelig kan drage fordel af de fælles regler. Desuden indeholder den en overgangsregel for fordeling af koncernens skattegrundlag, som bygger på gennemsnittet af de skattepligtige resultater i de foregående tre regnskabsår, og dermed sikrer den stabilitet i skatteindtægterne på nationalt plan. Den omfatter også en revisionsmekanisme, der kan bane vejen for en permanent fordeling, eventuelt baseret på en fordelingsnøgle.

C. Den foretrukne løsnings virkninger

Hvilke fordele er der ved den foretrukne løsning?

Konsekvensanalysen beskriver de positive virkninger for selskaberne og økonomien i EU som følge af potentielle reduktioner af de nuværende omkostninger til overholdelse af skattereglerne for selskaber, der opererer på tværs af grænserne, udligning af underskud på tværs af grænserne, harmoniserede regler for beskatningsgrundlaget, f.eks. afskrivningssatser, og fordeling af et fælles beskatningsgrundlag. Konsekvensanalysen omfatter de makroøkonomiske virkninger af den foretrukne løsningsmodel for BNP og skatteindtægter i EU.

Hvilke omkostninger er der ved den foretrukne løsning?
Omkostningerne kan ikke opgøres præcist, da initiativet ikke har fortilfælde, som vi kan henvise til. Desuden er der ingen særlige data, som man på pålidelig vis kan anvende til at udarbejde meget konkrete skøn. I konsekvensanalyserapporten forsøges nogle af de mulige omkostninger beskrevet. For store koncerner forventes følgende omkostninger til gennemførelsen af den fælles ramme for beregning af deres skattepligtige resultater: kortsigtede (engangs-) tilpasningsomkostninger i forbindelse med opdatering af IT-systemer og uddannelse af virksomhedens personale og skattemyndighederne med henblik på tilpasning til det nye system, og løbende driftsomkostninger af administrativ art, som f.eks. personale, der beskæftiger sig med udveksling af oplysninger mellem skattemyndighederne. Hvad angår transfer pricing vil der ikke være yderligere omkostninger for skattesubjekterne eller de nationale myndigheder, da der i øjeblikket er et stort antal medarbejdere, der beskæftiger sig med transfer pricing i store koncerner og hos skattemyndighederne. Der vil være en indledende tilpasningsomkostning til uddannelse for at få kendskab til de nye regler, men den øgede klarhed og EU-dækkende anvendelse af de nye regler vil i sidste ende føre til færre efterlevelsese-/administrationsomkostninger.
Hvordan påvirker den foretrukne løsning SMV'er og konkurrenceevnen?
SMV'er: SMV-koncerner, der indgiver konsoliderede regnskaber, vil kunne vælge at være omfattet af de fælles regler for beregning af beskatningsgrundlaget. Da reglerne fortsat vil være frivillige for SMV'er, vurderer vi, at der ikke er negative virkninger. SMV'er vil snarere nyde godt af, at de kan vælge den enkleste og mest omkostningseffektive løsning baseret på deres individuelle behov. Konkurrenceevne: Initiativet forventes at få en positiv indvirkning på omkostnings- og priskonkurrenceevnen, idet der indføres fælles regler og en fælles tilgang. Alle elementer er baseret på forenklinger af de gældende selskabsskatteregler, hvilket vil reducere efterlevelseseomkostningerne for virksomheder, der opererer i alle sektorer af det indre marked. De fælles regler forventes også at skabe lige konkurrencevilkår, nedbryde hindringerne for grænseoverskridende udvidelse og forbedre EU-virksomheders internationale konkurrenceevne i forhold til virksomheder uden for EU, navnlig for dem, der opererer på andre store markeder.
Vil den foretrukne løsning få andre væsentlige virkninger?
I konsekvensanalysen blev det også overvejet, om initiativet kan have miljømæssige eller sociale virkninger eller en indvirkning på de grundlæggende rettigheder. Der forventes ingen specifikke og direkte miljøvirkninger. Det forventes heller ikke, at der vil være betydelige sociale konsekvenser. Frigjorte ressourcer kan imidlertid have en positiv indvirkning på forskellige områder såsom bæredygtige investeringer og beskæftigelsesbeslutninger. Initiativet bør heller ikke have nogen indvirkning på de grundlæggende rettigheder, som er garanteret, og personoplysninger vil blive beskyttet.
Proportionalitetsprincippet
Den foretrukne løsning går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de tilstræbte mål, og fokuserer på elementer, hvor merværdien af en EU-indsats går ud over, hvad der kan opnås af medlemsstaterne alene.
D. Opfølgning
Hvornår vil foranstaltningen blive taget op til fornyet overvejelse?
Ved evalueringen af initiativet bør det vurderes, i hvilket omfang de skitserede mål er nået, og den skal finde sted fem år efter, at direktiverne begynder at finde anvendelse. Det skal også analyseres, i hvilket omfang de forventede forenklinger for de berørte interessenter er blevet til virkelighed, samt vurderes om den dermed forbundne administrative og lovgivningsmæssige byrde er mindsket. Kommissionen vil fremlægge evalueringsresultaterne i form af en rapport. For BEFIT's vedkommende forventes det desuden, at evalueringen skal

omfatte en revision af overgangsfordelingsreglen. Hvis Kommissionen på grundlag af gennemgangen finder det hensigtsmæssigt, kan den vedtage et lovgivningsforslag om ændring af fordelingsmetoden, eventuelt ved at indføre en formel.